

URADNI LIST

KRALJEVSKE BANSKE UPRAVE DRAVSKE BANOVINI

18. koš.

V LJUBLJANI, DNE 11. JANUARJA 1930.

Letnik I.

Vsebina:

67. Zakon o mednarodnem sporazumu o izvozu kosti.
68. Zakon o državnem sodišču za zaščito države.
69. Uredba o organizaciji in področju centralnega higienskega zavoda v Beogradu.

70. Pravilnik o kontroli prometa sirovega opija.
71. Pravilnik o posvetovalni komisiji za promet opija in narkotičnih drog.
72. Pravilnik o opravljanju fonda za opij.
Razne objave iz «Službenih Novin».

Zakoni in kraljevske uredbe.

67.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,

predpisujemo in proglašamo na predlog namestnika Našega ministra za zunanje posle, ministra brez portfelja, Našega ministra pravde, Našega ministra za finance in Našega ministra za trgovino in industrijo po zaslišanju Našega predsednika ministrskega sveta

Zakon

**o mednarodnem sporazumu
o izvozu kosti,**

**sklenjenem pod okriljem Društva Narodov
v Ženevi dne 11. julija 1928.,***

ki se glasi:

§ 1.

Odobrujejo se in zakonsko moč dobivajo: mednarodni sporazum o izvozu kosti, zapisnik o sporazumu, končni akt in končni zapisnik, sklenjeni pod okriljem Društva narodov v Ženevi dne 11. julija 1928., odnosno dne 11. septembra 1929.,

ki se glase:

* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca» z dne 1. oktobra 1929., št. 229/XCIII.

Mednarodni sporazum o izvozu kosti.

(Glavarji držav),

želeči, odpraviti zapreke, ki sedaj ovirajo trgovino izvestnih nepredelanih materij, in dati želji, izraženi v končnem zapisniku konvencije z dne 8. novembra 1927. o ukinitvi uvoznih in izvoznih prepovedi in omejitev, kolikor mogoče ugodno uporabo za proizvodnjo in mednarodno izmenjavanje, so označili za svoje pooblaščenec:

(Lista pooblaščenecv),

ki so se zedinili po izmeni svojih pooblastil, spoznanih v dobri in predpisni obliki, o nastopnih odredbah:

Člen 1.

Visoke stranke pogodnice se zavezujejo, da ne bodo nalagale izza dne 1. oktobra 1929. na izvoz nepredelanih kosti ali kosti, očiščenih od tolšče, kakor tudi njih odpadkov, nadalje rogov, parkljev in kopit kakor tudi njih odpadkov in kož za klej nobene prepovedi ali omejitve v kakršnikoli obliki ali s kakršnimkoli nazivom.

Člen 2.

Visoke stranke pogodnice, ki ne uporabljajo sedaj na proizvode, naštete v členu 1., nobene izvozne carine ali katerih izvozne carine na te proizvode ne presežajo takse 1.50 švicarskega franka za 100 kilogramov, se zavezujejo, da ne bodo ustanavljale in tudi ne vzdrževale izza dne 1. oktobra 1929. nobene izvozne carine, ki bi presežala to takso 1.50 švicarskega franka.

Člen 3.

Visoke stranke pogodnice, ki uporabljajo sedaj na proizvode, naštete v členu 1., izvozno carino, višjo od 3 švicarskih frankov, se zavezujejo, da jo

znižajo izza dne 1. oktobra 1929, na takso, ki ne bo presezala tega zneska.

Člen 4.

Visoke stranke pogodnice, ki uporabljajo sedaj na proizvode, naštete v členu 1., izvozno carino, ki je višja od 1-50 švicarskega franka, pa ne preseže 3 švicarskih frankov, se zavezujejo, da ne bodo zviševale sedaj veljavnih taks.

Vendar pa se smejo zvišati do maksimalne takse 3 švicarskih frankov izvozne carine, uporabljane od visokih strank pogodnic, ki imajo sedaj carino, višjo od 1-50 švicarskega franka in ne presežajočo 3 švicarskih frankov, če se vsaj te carine sedaj uporabljajo pod režimom prepovedi.

Člen 5.

Za proizvode, naštete v členu 1., se ne sme ustanoviti in tudi ne pridržati nobena taksa — razen statistične takse —, ki ne bi bila po dotičnem zakonodajstvu visokih strank pogodnic uporabna na vse trgovinske transakcije, katerih predmet bi bili ti proizvodi.

Člen 6.

Ta sporazum nikakor ne izključuje za visoke stranke pogodnice pravice, skleniti posebne sporazume, grupirajoče izvestno število med seboj in zasnovane bodisi na omejitvi izvozne carine na številko, nižjo od številke, odobrene s tem sporazumom, bodisi na ukinitvi sleherne izvozne carine.

Vendar pa ne sme biti ta sporazum na škodo pravicam, ki bi izvirale za katerokoli drugo državo iz konvencij, zasnovanih na postopanju z narodom, ki uživa največje ugodnosti.

Člen 7.

Ta sporazum, čigar francosko in angleško besedilo sta popolnoma enakopravni, ima datum današnjega dne.

Podpisati ga je moči najkasneje do dne 31. decembra 1928, v imenu vsakega člana Društva narodov in od vsake države nečlanice, ki bi ji poslal v ta namen svet Društva narodov en izvod tega sporazuma.

Člen 8.

Ta sporazum se mora ratificirati.

Ratifikacijski instrumenti se deponirajo pred dnem 1. julija 1929, pri generalnem tajniku Društva narodov, ki obvesti o prejemu takoj vse članice Društva narodov in države nečlanice, ki so pristopile k temu sporazumu in h konvenciji z dne 8. novembra 1927.

Če ne bi ratificirali tega sporazuma do tega roka izvestni člani Društva narodov ali izvestne države nečlanice, v katerih imenu je bil podpisan, pozove generalni tajnik Društva narodov visoke stranke pogodnice, naj se sporazumejo o možnosti njegove uveljavitve. Te se zavezujejo, da se udeležijo tega posvetovanja, ki se mora izvršiti pred dnem 1. septembra 1929.

Če so ga ratificirali do dne 1. septembra 1929, vsi člani Društva narodov in države nečlanice, v katerih imenu je bil ta sporazum podpisan, ali če odločijo po postopanju, navedenem v predhodnem odstavku, oni, v katerih imenu je bil ratificiran, da ga uveljavijo, se mora izvršiti ta uveljavitev dne 1. oktobra 1929, in se notificirati po generalnem tajniku Društva narodov vsem visokim strankam pogodnicam, ki so sklenile ta sporazum in konvencijo z dne 8. novembra 1927.

Člen 9.

Od dne 1. januarja 1929, more vsak član Društva narodov in vsaka država, omenjena v členu 7., pristopiti k temu sporazumu.

Ta pristop se izvrši z notifikacijo, poslano generalnemu tajniku Društva narodov, da bi se deponirala v arhivu tajništva.

O tem pologu obvesti generalni tajnik takoj vse one, ki so podpisali ta sporazum ali so pristopili k njemu.

Člen 10.

Če bi poslala po izteku dvoletne dobe od dne, ko stopi ta sporazum v veljavo, prošnjo za revizijo členov 2., 3. ali 4., generalnemu tajniku Društva narodov najmanj tretjina članov Društva narodov in držav nečlanice, ki so pristopile k temu sporazumu, se ostali zavezujejo, da se udeležijo vsakega posvetovanja, ki bi se moglo vršiti v ta namen.

Vsak član Društva narodov in vsaka država nečlanica, ki je pristopila k temu sporazumu, sme podjetiti, če bi se končalo to posvetovanje z odklonitvijo revizije, zahtevane od njega (nje), ali če smatra, da ne more pristati na revidiranje člene 2., 3. ali 4., kar se tiče materije teh členov, svojo svobodo akcije šest mesecev po odklonitvi revizije ali od dne, ko se uveljavijo revidirani člani 2., 3. ali 4., toda o tem mora obvestiti generalnega tajnika Društva narodov.

Če bi zahtevala zbog odpovedi, vročenih skladno s predhodnim odstavkom, tretjina članov Društva narodov in držav nečlanice, ki so pristopile k temu sporazumu in ki ga niso odpovedale, novo posvetovanje, se visoke stranke pogodnice zavezujejo, sodelovati pri tem.

Vsako odpoved, vročeno skladno z gorenjimi odredbami, priobči generalni tajnik Društva narodov takoj vsem drugim visokim strankam pogodnicam.

Člen 11.

Nekvarno odredbam predhodnega člena glede odpovedi, sme odpovedati ta sporazum vsak član Društva narodov ali vsaka država nečlanica, ko izteče pet let od njegovega uporabljanja. Ta odpoved stopi v veljavo dvajset mesecev po notifikaciji, poslani v njegovem (njenem) imenu generalnemu tajniku Društva narodov.

Ta odpoved je veljavna samo za člana Društva narodov ali države nečlanice, v čigar (katere) imenu se je učinila.

Vsako odpoved, vročeno skladno s tem postopanjem, priobči generalni tajnik Društva narodov takoj vsem ostalim strankam pogodnicam.

Če smatra ena visoka stranka pogodnica, da ustvarja tako učinkovita odpoved novo situacijo, in če pošlje zaradi tega generalnemu tajniku Društva narodov vlogo, skliče tajnik konferenco, visoke stranke pogodnice pa se zavezujejo, da se je udeleže. Rečena konferenca sme v časovnem presledku, ki ga odredi sama, ali razveljaviti vse obveznosti, izvirajoče iz tega sporazuma, ali pa izpremeniti njegove odredbe. Če smatra kakšen član Društva narodov ali kakšna država nečlanica, ki je pristopila k temu sporazumu, da ne more sprejeti sklenjenih izprememb, se sme rečeni sporazum odpovedati v njegovem (njenem) imenu in zanj (zanjo) prestane obveznost z dnem, ko začne učinkovati odpoved, ki je provzročila sklic te konference.

Člen 12.

Odredbe členov 4., 5., 7., 8., 9., 10., 11., 12. in 13. konvencije z dne 8. novembra 1927. in odredbe zapisnika, ki se nanašajo na te člene kakor tudi na paragrafe b) zapisnika k členu 1., se uporabljajo na ta sporazum v meri, ki jo dopuščajo tam obsežene obveznosti, in na proizvode, ki so določeni v sporazumu. Za uporabljanje postopanja, določenega v omenjenem členu 8., ni nobene razlike med odredbami predhodnih členov tega sporazuma.

V potrditev tega so zgoraj imenovani pooblaščenci podpisali ta sporazum.

Sestavljeno v Ženevi dne enajstega julija tisoč devet sto osem in dvajsetega leta v enem izvodu, ki se deponira v arhivu tajništva Društva narodov; njegov točni prepis se vroči vsem članom Društva narodov.

Nemčija:

Adolf Reinshagen.

Avstrija:

Dr. Richard Schüller.

Belgija:

Brunet. F. van Langenhove.

Velika Britanija in Severna Irska in vsi deli britanskega imperija, ki niso posebni člani Društva narodov:

Izjavljam, da moj podpis ne zavezuje kolonij, protektoratov ali ozemelj, postavljenih pod suverenstvo ali mandat Njegovega britanskega Veličanstva.

S. J. Chapman.

Danska:

J. Clan, William Borberg.

Finska:

Rudolf Holsti.

Francija:

V trenutku podpisa tega sporazuma izjavlja Francija, da se ne smatra z njega

usvojitvijo nikakor za zavezano glede skupnosti svojih kolonij, protektoratov in ozemelj, postavljenih pod nje suverenstvo ali mandat.

E. Lécuyer.

Madžarska:

Nickl.

Italija:

A. di Nola. P. Troise.

Luxembourg:

Albert Calmes.

Holandija:

Posthuma.

Poljska:

Franciszek Dolezal.

Romunija:

Antoniade. Cesar Popesco.

J. G. Dumitresco.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev:

Konst. Fotić. Đorđe Čurčin.

Švica:

D. Stucki.

Češkoslovaška:

Dr. F. Peroutka.

* * *

Zapisnik o sporazumu.

V trenutku, ko so predpisno pooblaščeni podpisanci pristopili k podpisu mednarodnega sporazuma, ki se nanaša na izvoz kosti in ki je bil sklenjen na današnji dan, so se zedinili o spodaj navedenih odredbah, ki jim je namen, zavarovati uporabljanje tega sporazuma:

Odredbe današnjega sporazuma, ki se nanaša na izvoz kosti, se uporabljajo na prepovedi in omejitve izvoza proizvodov, naštetih v členu 1. rečenega sporazuma, z ozemelj visokih strank pogodnic na ozemlje katerekoli druge visoke stranke pogodnice.

I. oddelek.

K členu 1.

a) Odredbe člena 1. se uporabljajo na Italijo samó, kar se tiče kož za klej.

Kar se tiče ostalega blaga, omenjenega v členu 1., priznavajo visoke stranke pogodnice, da je Italiji spričo konvencij, sklenjenih z izvestnimi državami, nemogoče, zvišati svojo izvozno carino 2 papirnatih lir, in zato se strinjajo v tem, da sme obdržati sedaj veljavno prepoved, dokler ne prestane pogodba o taksah izvozne carine na kosti.

b) Odpadki kosti obsežajo zlasti razrezane kosti, ki izvirajo iz fabrikacije gumbov ali drugih podobnih fabrikacij in so vobče označene z imenom «okraski».

K členu 2. II. oddelek.

Zaradi uporabljanja člena 2. priznavajo visoke stranke pogodnice, da opravičuje posebni položaj Avstrije, Madžarske in Češkoslovaške te države, uporabljati vkljub predpisom omenjenega člena 2. izvozno carino, ki sme presezati tam določeno takso 1-50 švicarskega franka, ki pa vendarle ne sme biti nikoli višja nego taksa 3 švicarskih frankov.

K členu 3. III. oddelek.

Glede na spodaj razložene izjave, ki so jih podpisali delegati Poljske, Romunije in kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, se strinjajo visoke stranke pogodnice v tem, da so te države začasno oproščene vsake obveznosti glede taks njih izvozne carine na proizvode, naštete v členu 1. današnjega sporazuma.

A. Izjava poljske delegacije.

Ukoriščaje po izjavah v III. oddelku zapisnika k členu 3. pravico, pridržati ali ustanoviti, brez omejitve taks, izvozno carino na proizvode, naštete v členu 1. današnjega sporazuma, daje poljska vlada drage volje zagotovilo, da ne bo zvišala sedaj veljavne takse in da se bo na vso moč prizadevala, jo v bodoče postopno znižati.

Franciszek Dolezal.

B. Izjava romunske delegacije.

Pridrževaje si pravico, pridržati na sirove kosti ali na kosti, očiščene od tolsče, kakor tudi na njih odpadke izvozne carine, izjavlja romunska vlada, da nima, kar se tiče teh predmetov, namere, smatrati s pretiranimi taksami prepovedi za razveljavljeno; ohraniti namerja samo vso svojo prostost, da doseže z regresivno redukcijo izvoznih taks normalno situacijo, kar je storila v ostalem tudi za druge nepredelano materije.

Antoniade.

C. Izjava delegacije kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Ukoriščaje po izjavah v III. oddelku zapisnika k členu 3. pravico, pridržati ali ustanoviti, brez omejitve taks, izvozno carino na proizvode, naštete v členu 1. danasnega sporazuma, daje vlada kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev drage volje zagotovilo, da ne bo prestopila takse 4 švicarskih frankov in da se bo na vso moč prizadevala, jo v bodoče postopno znižati.

Konst. Fotić.

IV. oddelek.

K členom 2., 3. in 4.

Kar se tiče kož za klej, se strinjajo visoke stranke pogodnice v tem, da ni izenačevati teh kož s proizvodi, naštetimi v členih 2., 3. in 4., in da ne smejo nalagati države, izvzemši one, ki so naštete v III. oddelku tega sporazuma, nobene izvozne carine na kože za klej. Vendar pa dopuščajo, da sme naložiti Madžarska na ta proizvod izvozno carino,

ki ne sme biti nikoli višja nego dve tretjini carin, uporabljanih na proizvode, ki so našteti v členu 1. današnjega sporazuma.

V potrditev tega so zgoraj imenovani pooblaščenici podpisali ta sporazum.

Sestavljeno v Ženevi dne enajstega julija tisoč devet sto osem in dvajsetega leta v enem izvodu, ki se deponira v arhivu tajništva Društva narodov; njegov točni prepis se vroči vsem članom Društva narodov.

Nemčija:

Adolf Reinshagen.

Avstrija:

Dr. Richard Schüller.

Belgija:

Brunet. F. van Langenhove.

Velika Britanija in Severna Irska in vsi deli britanskega imperija, ki niso posebni člani Društva narodov:

Izjavljam, da moj podpis ne zavezuje kolonij, protektoratov ali ozemelj, postavljenih pod suverenstvo ali mandat Njegovega britanskega Veličanstva.

S. J. Chapman.

Danska:

J. Clan. William Borberg.

Finska:

Rudolf Holsti.

Francija:

S pridržkom, formuliranim ob podpisu sporazuma.

E. Lécuyer.

Madžarska:

Nickl.

Italija:

A. di Nola. P. Troise.

Luxembourg:

Albert Calmes.

Holandija:

Posthuma.

Poljska:

Franciszek Dolezal.

Romunija:

Antoniade. Cesar Popesco.

J. G. Dumitresco.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev:

Konst. Fotić. Đorđe Čurčin.

Švica:

D. Stucki.

Češkoslovaška:

Dr. F. Peroutka.

Končni akt.

Skladno s § 3. končnega akta konvencije za razveljavitev izvoznih in uvoznih prepovedi in omejitev, podpisanega v Ženevi dne 8. novembra 1927., je sklical svet Društva narodov dve diplomatski konferenci, ki sta se vršili v Ženevi od dne 14. do dne 16. marca 1928. in od dne 28. do dne 30. junija 1928.

Te konferenci sta izdelali in usvojili mednarodni sporazum, ki se nanaša na izvoz kosti in ki ima datum današnjega dne, kakor tudi zapisnik, dodan rečenemu sporazumu.

Svet Društva narodov je imenoval za funkcije predsednika konference:

gospoda D. Serruysa, direktorja za trgovinske pogodbe v francoskem ministrstvu za trgovino, predsednika ekonomskega komiteta.

S posli tajništva so bili poverjeni gospodje Stoppani, Stencek in Smets, člani ekonomske in finančne sekcije, ki jim je pomagal gospod Arcoles, član pravne sekcije.

*

Člani Društva narodov, katerih lista je spodaj priobčena, so se udeležili poslov navedenih konferenc in so označili v ta namen delegacije, ki so jih sestavljali ti-le člani:

Nemčija:

Gospod Adolf Reinshagen, ministrski svetnik v ministrstvu za narodno ekonomijo.

Avstrija:

Dr. Richard Schüller, šef sekcije v zvezni pisarni (oddelek za zunanje posle).

Belgija:

Gospod Brunet, izredni poslanik in pooblaščen minister.

Gospod F. van Langenhove, generalni direktor za zunanjo trgovino in šef kabineta ministra za zunanje posle.

Ekspert: gospod Maurice Berger, inženjer.

Velika Britanija in Severna Irska kakor tudi vsi deli britanskega imperija, ki niso posebni člani Društva narodov:

Sir Sydney Chapman, K. C. B., C. B. E., ekonomski svetnik vlade Njegovega britanskega Veličanstva.

Tajnik: gospod F. A. Griffiths, M. C.

Danska:

Prvi delegat: gospod C. J. T. Olan, izredni poslanik in pooblaščen minister, predsednik komisije za trgovinske pogodbe.

Drugi delegat: gospod William Borberg, stalni predstavnik Danske, akreditiran pri Društvu narodov.

Finska:

Gospod Rudolf Holsti, izredni poslanik in pooblaščen minister, stalni delegat pri Društvu narodov.

Francija:

Gospod R. Fighiera, direktor za trgovinske in industrijske posle v ministrstvu za trgovino.

Gospod E. Lécuyer, administrator carine v ministrstvu za finance.

Ekspert: gospod J. Mital, industrijec.

Madžarska:

Gospod Alfred de Nickl, legacijski svetnik.

Pomožni delegat: gospod Izso Ferenczi, ministrski svetnik v ministrstvu za trgovino.

Gospod Bela Katana, svetnik v madžarskem ministrstvu za agrikulturno.

Italija:

Gospod Angelo di Nola, generalni direktor za trgovino in politično ekonomijo.

Ekspert: gospod Erasmo Caravale, višji inspektor v ministrstvu za narodno ekonomijo.

Japanska:

Gospod Ito Nobumi, svetnik veleposlaništva, direktor-pomočnik japonskega urada pri Društvu narodov.

Letonija:

Gospod Charles Duzmans, izredni poslanik in pooblaščen minister, stalni delegat Letonije pri Društvu narodov.

Luxembourg:

Gospod Albert Calmes, član višjega sveta belgijsko-luxembourške ekonomske unije.

Norveška:

Gospod Gunnar Jahn, šef-direktor centralnega statističnega urada v Norveški.

Holandija:

Gospod dr. F. E. Posthuma, predsednik višjega industrijskega sveta (Nijverheidsraad), prejšnji minister za agrikulturno, industrijo in trgovino v Haagu.

Eksperta: gospod M. W. P. M. van der Loo, doktor prava, tajnik federacije holandskih asociacij fabrikantov usnja v Haagu. Ekspert za kože.

Gospod C. B. J. Müller, član trgovnice: Wed P. Smits & Zoon v Utrechtu. Ekspert za kosti.

Poljska:

Gospod Franciszek Doleżal, tržavni podtajnik v ministrstvu za trgovino in industrijo, član ekonomskega komiteta Društva narodov.

Ekspert: gospod Tadeusz Lychowski iz ministrstva za trgovino in industrijo.

Romunija:

Gospod Konstantin Antoniadu, izredni poslanik in pooblaščen minister pri Društvu narodov.

Gospod Cesar Popesco, generalni direktor za industrijo v ministrstvu za industrijo in trgovino.

Gospod J. Gr. Dumitresco, generalni direktor za trgovino v ministrstvu za industrijo in trgovino.

Tajnik: gospod Jean Antohl, romunski trgovinski atašé v Švici.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev:

Gospod M. Fotić, stalni delegat kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Gospod Đorđe Čurčin, generalni tajnik zveze industrijskih korporacij.

Švica:

Gospod W. Stucki, direktor oddelka za trgovino v departementu za javno ekonomijo.

Češkoslovaška:

Gospod František Peroutka, doktor prava, prejšnji minister za trgovino, sekcijski šef v češkoslovaškem ministrstvu za trgovino.

Ekspert: gospod Ferdinand Singer, direktor za kemijsko industrijo.

Tajnik: dr. Ladislav Radimský, tajnik v ministrstvu za zunanje posele.

V potrditev tega so delegati podpisali ta akt.

Sestavljeno v Ženevi dne enajstega julija tisoč devet sto osem in dvajsetega leta v enem izvodu, ki se deponira v arhivu tajništva Društva narodov; overovljen prepis se vroči vsem članom Društva narodov.

Nemčija:

Adolf Reinshagen.

Avstrija:

Dr. Richard Schüller.

Belgija:

Brunet. F. van Langenhove.

Velika Britanija in Severna Irska in vsi deli britanskega imperija, ki niso posebni člani Društva narodov:

S. J. Chapman. F. A. Griffiths.

Danska:

J. Clan, William Borberg.

Finska:

Rudolf Holsti.

Francija:

E. Lécuyer.

Madžarska:

Nickl.

Italija:

A. di Nola. P. Troise. E. Caravale.

Luxembourg:

Albert Calmes.

Holandija:

Posthuma.

Poljska:

Franciszek Doležal.

Romunija:

Antoniade. Cesar Popesco.

J. G. Dumitresco.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev:

Konst. Fotić. Đorđe Čurčin.

Švica:

D. Stucki.

Češkoslovaška:

Dr. F. Peroutka.

* * *

Končni zapisnik,

Ob podpisovanju današnjega zapisnika glede uveljavitve mednarodnega sporazuma z dne 11. julija 1928. o izvozu kosti so se zedinili podpisanci, delegirani od svojih vlad, uporabljati odredbe rečenega sporazuma ob spodaj razloženih pogojih izza dne 1. oktobra 1929. in tako nadaljevati uporabljanje teh odredb do trenutka, ko bi ta sporazum prestal veljati.

I. Švicarska vlada izjavlja, da ustavlja, kar se nje tiče, odredbo trgovinske pogodbe med Italijo in Švico z dne 27. januarja 1923., s katero se Italiji onemogočuje, zvišati njeno izvozno carino od 2 papirnatih lir na kosti, če ne zviša Italija svoje izvozne carine na stopnjo, višjo od 2-50 švicarskih frankov na 100 kilogramov.

II. Italijanska vlada izjavlja dosledno izjavi švicarske vlade, obseženi v prednji številki I., da se odreka vzdrževanju prepovedi, ki jo je bila po odredbah I. oddelka zapisnika k sporazumu upravičena začasno vzdrževati, in se zavezuje, da ne bo zvišala izvozne carine na vse blago, izvzemši kože za klej, omenjene v členu 1. sporazuma, nad 2-50 švicarskih frankov za 100 kilogramov.

III. Avstrijska in češkoslovaška vlada izjavljata, da bosta uporabljali pravico, ki jima je priznana v II. oddelku zapisnika k sporazumu, največ do zneska 2-50 švicarskih frankov za 100 kilogramov.

IV. Madžarska vlada se zavezuje, predložiti čimprej, vsekako pa v prihodnjem zasedanju parlamentu projekt zakona, da se znižaj izvozna carina na kosti, ki je bila določena na 3-30 pengöje, na 2-50 švicarskih frankov za 100 kilogramov, od dne, ko se ustavi prepoved.

Pričakovaje sklep parlamenta, bo uporabljala madžarska vlada izza dne 1. oktobra 1929. carino 2-50 švicarskih frankov.

V. Vlada kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev izjavlja, da ne bo uporabljaje pravico, ki ji je priznana v III. oddelku zapisnika k sporazumu in v njemu pridodani izjavi C, zvišala stopnjo nad 3 švicarske franke.

VI. Poljska vlada se zavezuje, s pozivom na odredbe III. oddelka zapisnika k sporazumu in na temu pridodano njeno izjavo, da predloži čimprej, vsekako pa v prihodnjem rednem zasedanju

parlamentu projekt zakona, da se določi izvozna carina na kosti s 6 zloti za 100 kilogramov (t. j. manj od 3-50 švicarskih frankov).

Pričakovaje sklep parlamenta, bo uporabljala poljska vlada začasno izza dne 1. oktobra 1929. carino 6 zlotov.

VII. Romunska vlada se zavezuje, s pozivom na svojo izjavo, pridodano III. oddelku zapisnika k sporazumu, da ne bo prekoračila najvišje carine, ki jo ustanovi katerakoli država pogodnica.

Sestavljeno v Ženevi v osmih izvodih dne enajstega septembra tisoč devet sto devet in dvajsetega leta.

Overovljen prepis tega akta se vroči vsem vladam, zastopanim na konferenci, ki se je yršila v Ženevi od dne 29. avgusta do dne 11. septembra 1929. zaradi uveljavitve mednarodnega sporazuma z dne 11. julija 1928. o izvozu kosti.

Avstrija:

Dr. Richard Schüller.

Madžarska:

Baranyai Zoltán.

Italija:

A. di Nola.

Poljska:

F. Sokal.

Romunija:

C. Antoniaade.

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev:

D. Čurčin.

Švica:

W. Stucki.

Češkoslovaška:

Zd. Fierlinger.

§ 2.

Obveznosti, ki izvirajo iz mednarodnega sporazuma o izvozu kosti, veljajo samo proti onim državam podpisnicam, ki ne prepovedujejo izvoza predmetov, omenjenih v sporazumu, ne s formalno prepovedjo ne s prohibitivnimi izvoznimi carinami. (Za prohibitivno carino se smatra carina 5 in več švicarskih frankov za 100 kilogramov.)

§ 3.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se izpolnijo odredbe člena 8. omenjenega mednarodnega sporazuma in ko se razglasi v «Službenih Novinah», obvezno moč pa dobi z dnem 1. oktobra 1929.

Našemu ministru pravde priporočamo, naj razglasi ta zakon, Našemu ministru za zunanje posle, Našemu ministru za finance in Našemu ministru za trgovino in industrijo, naj skrbe za njegovo izvrše-

vanje, oblastvom zapovedujemo, naj postopajo po njem, vsem in vsakomur pa, naj se mu pokoravajo.

V Beogradu, dne 27. septembra 1929.

Aleksander s. r.

Videl in pritisnil
državni pečat,
čuvvar državnega pečata,
minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik
ministrskega sveta,
minister
za notranje posle,
častni adjutant
Njegovega Veličanstva
kralja,
divizijski general:
Peter Živković s. r.
Namestnik
ministra za zunanje posle,
minister brez portfelja:
dr. K. Kumanudi s. r.
Minister pravde:
dr. M. Srškić s. r.
Minister za finance:
dr. St. Šverljuga s. r.
Minister za trgovino
in industrijo:
Juraj Demetrović s. r.

* * *

Pripomba. Ratifikacijski instrumenti mednarodnega sporazuma o izvozu kosti so se deponirali v Ženevi dne 30. septembra 1929.

Iz pisarne ministrstva za zunanje posle;
Pov. br. 11.460.

68.

Mi

Aleksander I.

po milosti božji in narodni volji
kralj Jugoslavije,

predpisujemo in proglašamo na predlog Našega ministra pravde po zaslišanju predsednika Našega ministrskega sveta

Zakon

o državnem sodišču za zaščito države.*

§ 1.

Državno sodišče za zaščito države, ustanovljeno pri kasacijskem sodišču v Beogradu z zakonom z dne 8. januarja 1929., je pristojno v območju vse kraljevine za poizvedovanje in preiskovanje, za razpravljanje in sojenje kaznivih dejanj iz XII. poglavja, §§ 91. do 98., 100., 102. do 115., iz XVII. poglavja, § 191., in iz XXXI. poglavja, § 307., kaznen-

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 31. decembra 1929., št. 307/CXXXI.

skega zakonika za kraljevino Jugoslavijo z dne 27. januarja 1929. in kaznivih dejanj iz členov 1., 2., 3., 13., 17. in 18. zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi z dne 6. januarja 1929. po njegovih izpremembah in dopolnitvah po zakonu z dne 1. marca 1929., kakor tudi drugih kaznivih dejanj, ki so s temi v zvezi ali se stekajo z njimi.

§ 2.

Če bi bilo kakšno izmed kaznivih dejanj, omenjenih v § 1., kaznivo po odredbah več zakonov, je uporabiti strožji zakon.

§ 3.

Pred državnim sodiščem za zaščito države odgovarjajo tudi one osebe, ki so storile kazniva dejanja iz § 1. v inozemstvu.

§ 4.

Obči del kazenskega zakonika (§§ 1. do 90.) se uporablja na vsa kazniva dejanja iz § 1. tega zakona, izvzemši odredbo § 30., prvega odstavka, točke 1., kazenskega zakonika, če so dovršili starejši maloletniki 18 let starosti.

Zaradi dejanj iz člena 1. zakona o zaščiti javne varnosti in reda v državi sme obsoditi državno sodišče za zaščito države tudi na kazen dosmrtno robije.

§ 5.

Člane državnega sodišča za zaščito države in njih namestnike imenuje kralj z ukazom na predlog ministra pravde, podan v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta, izmed sodnikov višjih rednih sodišč ali predsednikov sodišč prve stopnje.

Minister pravde odreja število članov državnega sodišča za zaščito države in njih namestnikov. Na predlog predsednika državnega sodišča za zaščito države sme odrediti minister pravde temu sodišču za opravljanje poslov preiskovalnega sodnika sodnike zbornih sodišč prve stopnje.

§ 6.

Drjavno sodišče za zaščito države ima glavne razprave in izreka sodbe v senatu iz sedmih sodnikov, druge odločbe pa izreka v senatu iz petih sodnikov, članov ali namestnikov.

§ 7.

Državnemu sodišču za zaščito države se dodeljuje s kraljevim ukazom državni tožilec na predlog ministra pravde, podan v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta, izmed višjih državnih tožilcev, namestnikov vrhovnega državnega tožilca ali kasacijskih sodnikov.

Minister pravde sme dodeliti državnemu tožilcu po potrebi tudi namestnike, praviloma izmed članov državnih tožilstev ali izmed sodnikov.

V področje državnega tožilca spada, da pokrene poizvedbe in preiskave zbog kaznivih dejanj, ome-

njenih v § 1., kakor tudi da vloži obtožbo in jo zastopa na glavni razpravi.

§ 8.

Vsa sodišča in vsa državna in samoupravna oblastva morajo dajati državnemu sodišču za zaščito države in državnemu tožilcu pri tem sodišču pomoč.

§ 9.

Za postopanje pred državnim sodiščem za zaščito države veljajo predpisi zakonika o sodnem kazenskem postopanju za kraljevino Jugoslavijo z dne 16. februarja 1929., izvzemši one, ki po svojem značaju ne morejo veljati za postopanje pred tem sodiščem ali ki nasprotujejo odredbam tega zakona.

§ 10.

Kazensko postopanje pred državnim sodiščem za zaščito države se sme pokreniti in nadaljevati samo na predlog državnega tožilca pri tem sodišču.

Drjavni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države sme izročiti na predloženo prijavo kakor tudi med poizvedbami ali po končanih poizvedbah kazenski predmet o dejanju iz § 1. v nadaljnje postopanje državnemu tožilcu, odnosno sodišču, ki ti bilo sicer pristojno za to.

Ko poda državni tožilec predlog, da se uvedi zoper koga preiskava, sme obenem zahtevati, da se poveri voditev preiskave sodišču, ki bi bilo sicer pristojno za to, ali, v območju, kjer velja zakonik o sodnem kazenskem postopanju z dne 16. februarja 1929., tudi kakšnemu sreskemu sodišču. O tem zahtevku odloči državno sodišče za zaščito države, ko je zaslišalo državnega tožilca.

Če predlaga državni tožilec po uvedeni ali končani preiskavi, da se odkazi postopanje glede dejanj, za katera je pristojno državno sodišče za zaščito države, bodisi zbog poedinega teh dejanj, bodisi zoper poedine storilce dejanj, v redno postopanje sodišču, ki bi bilo sicer pristojno, mora preiskovalni sodnik tudi postopati po tem predlogu.

§ 11.

Če spozna redno sodišče, ki mu je državni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države vrnil kazenski predmet v pristojno postopanje, med glavno razpravo po vsebini činjenic, ugotovljenih prej ali na glavni razpravi, da ima dejanje znake kakšnega izmed kaznivih dejanj, omenjenih v § 1., prekine razpravo z obrazloženo rešitvijo ter pošlje rešitev s spisi vred državnemu tožilcu pri državnem sodišču za zaščito države. Če se ta državni tožilec ne strinja z mnenjem rednega sodišča, navedenim v rešitvi, zahteva od državnega sodišča za zaščito države, naj izda odločbo o tem. To odločbo izreče državno sodišče za zaščito države v seji, izjemoma v senatu iz sedmih sodnikov, in ta odločba je obvezna tako za državnega tožilca državnega sodišča za zaščito države kakor tudi za redno sodišče.

§ 12.

Državni tožilec pri državnem sodišču za zaščito države sme predmet, ki ga je odstopil v redno postopanje, vsak čas, dokler se ne otvori glavna razprava, vzeti nazaj v svojo pristojnost kakor tudi ga iznova vrniti v redno postopanje.

§ 13.

Zbog kaznivih dejanj, omenjenih v § 1., se mora odrediti pripor, odnosno preiskovalni zapor, če predpisuje zakon za to dejanje smrtno kazen ali kazen dosmrtna robija ali prepušča sodišču izbor med tema kaznima in kakšno drugo kaznijo, kakor tudi, če je določena v zakonu kot največja mera robija preko desetih let.

Senat državnega sodišča za zaščito države sme dovoliti v primerih, ki zahtevajo posebne ozire, da se izpusti obdolženec v prostost ob pogojih § 130. zakonika o sodnem kazenskem postopanju po potrebi in proti jamstvu, ki ga odredi senat po svojni oceni.

§ 14.

Zoper pripor, ki ga odrede poizvedovalna sodna ali policijska oblastva, ni pritožbe. Brez naredbe državnega tožilca pri državnem sodišču za zaščito države ne smejo ta oblastva ukiniti pripora, ki so ga odredila s pismeno naredbo (rešitvijo).

§ 15.

Če se je odredil pripor, se morajo končati poizvedbe v osmih dneh od dne izvršenega pripora. Na predlog državnega tožilca pri državnem sodišču za zaščito države sme državno sodišče za zaščito države ta rok izjemoma, iz tehtnih razlogov, na podstavi prejetih spisov podaljšati najdlje do enega meseca.

§ 16.

Če se pokaže med glavno razpravo pred državnim sodiščem za zaščito države, da imajo ugotovljene činjenice znake drugega kaznivega dejanja, za katero so pristojna redna sodišča, razsodi tudi o njem, ne glede na pravno oceno dejanja po obtožbi državnega tožilca.

§ 17.

Zoper sodbe in druge odločbe državnega sodišča za zaščito države kakor tudi zoper obtožnico državnega tožilca pri tem sodišču ni pravnega sredstva.

§ 18.

Zoper odsotnega ali pobeglega storilca kakšnega izmed kaznivih dejanj, omenjenih v § 1., sme vršiti državno sodišče za zaščito države po končani preiskavi glavno razpravo ter izreči sodbo v njegovi odsotnosti, četudi se med preiskavo ni mogel zaslisati. Zaradi obrambe onega, ki je odsoten ali je pobegnil, mu postavi državno sodišče za zaščito dr-

žave po službeni dolžnosti branilca, če ga ni najel sam ali ga niso najele osebe, omenjene v § 57., drugem odstavku, zakonika o sodnem kazenskem postopanju.

Natančneje predpise o pozivanju odsotnih ali pobeglih oseb, o vročitvi in izvršitvi sodbe kakor tudi o obnovi kazenskega postopanja izda minister pravde z uredbo (§ 22.).

§ 19.

Za povračilo škode državi zbog kaznivih dejanj, omenjenih v § 1., in za prepoved nad imovino oseb, obdolženih takih dejanj, veljajo predpisi zakona z dne 14. septembra 1929. («Službene Novine» z dne 25. septembra 1929., št. 224/XC*).

§ 20.

Denarne kazni in stroške kazenskega postopanja po sodbi ali rešitvi državnega sodišča za zaščito države izterjujejo po veljavnih predpisih redna sodna ali druga oblastva, ki bi bila sicer pristojna za to. Državno sodišče za zaščito države jim pošlje zaradi tega overovljen prepis svoje sodbe ali rešitve in popis nastalih stroškov kazenskega postopanja.

§ 21.

Predpisi tega zakona veljajo tudi za kazniva dejanja, ki so bila storjena, preden je stopil ta zakon v veljavo, če ni še izreklo o teh dejanjih sodbe sodišče prve stopnje.

§ 22.

Minister pravde izda uredbo za izvrševanje tega zakona in o potrebnih izpremembah in dopolnitvah zakonika o sodnem kazenskem postopanju.

§ 23.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se razglasi v «Službenih Novinah», obvezno moč pa dobi dne 1. januarja 1930. S tem dnem prestanejo veljati zakon o državnem sodišču za zaščito države z dne 8. januarja 1929.** in vsi predpisi drugih zakonov, kolikor nasprotujejo odredbam tega zakona.

V B e o g r a d u, dne 31. decembra 1929.;
št. 107.280.

Aleksander s. r.

Minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

Videl in pritisnil

državni pečat

čuvar državnega pečata,

minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik

ministrskega sveta,
minister za notranje posle,
častni adjutant

Njegovega Veličanstva
kralja,

divizijski general:

Peter Živković s. r.

* Uradni list z dne 26. oktobra 1929., št. 427/107.

** Uradni list z dne 17. januarja 1929., št. 17/5.

Uredbe osrednje vlade.

69.

Na podstavi § 48. zakona o banski upravi predpisujem v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta

Uredbo

o organizaciji in področju centralnega higienskega zavoda v Beogradu.*

Obče odredbe.

§ 1.

Centralni higienski zavod v Beogradu je strokovni organ ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje ter ima pristojnost za območje vse države.

Kot strokovni organ se bavi z vprašanji, ki se nanašajo:

- 1.) na osebno, socialno in generativno higieno;
- 2.) na asanacije;
- 3.) na biometrično proučevanje generativnega, fizičnega in psihičnega življenja prebivalcev;
- 4.) na širjenje zdravstvenih načel in pouka med narodom;
- 5.) na socialno medicino;
- 6.) na zdravstveno statistiko.

Po odredbah § 9. zakona o nazivu in razdelitvi kraljevine na upravna območja sme poveriti ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje zavodu tudi strokovno nadzorstvo nad delovanjem poedinih državnih in banovinskih higienskih zavodov in higienskih ustanov. Prav tako sme dajati ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje po istem paragrafu banskim upravam s posredovanjem zavoda potrebna navodila iz vprašanj njegove pristojnosti kot strokovnega organa.

Zavod vrši strokovno nadzorstvo svoje pristojnosti nad delovanjem organov in higienskih ustanov občine mesta Beograda, Zemuna in Pančeva.

§ 2.

Zavod služi za potrebe strokovnega izpopolnjevanja v vprašanjih, navedenih v drugem odstavku § 1.

§ 3.

Centralni higienski zavod mora dajati načelna mnenja in posebna navodila o vprašanjih svoje pristojnosti, če jih zahtevajo od njega javne ustanove, uradi, občine in družbe.

Listine o poedinih predmetih, ki jih izdaja zavod, imajo veljavo javnih listin.

* «Stuzbene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 21. decembra 1929., št. 299/CXXV.

§ 4.

Zavod sme zahtevati o vprašanjih svoje pristojnosti neposredno obvestila, ki so mu potrebna za proučevanje in reševanje poedinih vprašanj, spadajočih v njegovo pristojnost. Vsi organi, vse ustanove, vsi zavodi, uradi, državni, banovinski ali občinski, mu morajo dajati zahtevana obvestila.

§ 5.

Z odobritvijo ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje in sporazumno s higienskimi zavodi, ki so v banski upravi, sme izvajati zavod poedina dela zaradi zgleda in praktičnega uporabljanja vprašanj svoje pristojnosti.

Z odobritvijo ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje, sporazumno s kraljevskimi banskimi upravami in higienskimi zavodi v banski upravi sme prav tako vršiti zavod ankete in zbirati v poedinih krajinah in krajih statistične podatke za boljše spoznavanje in proučevanje poedinih vprašanj svoje strokovne pristojnosti.

§ 6.

Higienski zavodi v banski upravi morajo pošiljati centralnemu higienskemu zavodu mesečna in letna poročila o higienski službi in delovanju v pristojni banovini po predpisih, ki jih odobri na predlog centralnega higienskega zavoda minister za socialno politiko in narodno zdravje.

Na podstavi teh poročil mora podajati centralni higienski zavod redno ministrstvu za socialno politiko in narodno zdravje skupna mesečna in letna poročila.

Organizacija zavoda.

§ 7.

Centralni higienski zavod se deli na tole oddelke:

- 1.) na bakteriološko-epidemiološki oddelek;
- 2.) na kemijski oddelek (državni kemijski laboratorij);
- 3.) na parazitološki oddelek;
- 4.) na biološko-immunološki oddelek;
- 5.) na sanitetno-tehnični oddelek;
- 6.) na socialno-medicinski oddelek.

Oddelki imajo tole področje:

1.) Bakteriološko-epidemiološki oddelek: proučevanje, preiskovanje in zatiranje nalezljivih bolezni; preskušanje sredstev za nalezljive bolezni; borba zoper steklino; biološka in serološka preiskovanja plemenskih lastnosti naroda; kontrola in preskušanje sredstev in aparatov za dezinfekcijo in desinsekcijo; eksperimentalna epidemiologija; uporabna profilaksa; znanstvene raziskave iz bakteriologije, serologije, imunologije, radiologije, hemoterapije, epidemiologije in profilakse.

2.) Kemijski oddelek (državni kemijski laboratorij): sistematična in kontrolna preiskovanja pitnih in zdravilnih, naravnih in umetnih vod, živil in predmetov v domači rabi; izdelovanje kodeksa živil; sodne kemijske analize; toksikologija; kon-

trola in preskušanje vseh zdravil in drog, desinfekcijskih in dezinsekcijjskih sredstev; izdelovanje teh sredstev; nadzorstvo nad tvornicami za zdravilne, kosmetične in redilne preparate in umetne rudniške vode in druge pijače; fiziološka, kolodialna in medicinska kemija; znanstvene raziskave.

3.) Parazitološki oddelek: preiskovanje, proučevanje in zatiranje parazitarnih bolezni in drugih škodljivcev in nadlegovalcev ljudi, živali in kulturnih rastlin; fitopatologija; hemoterapija; preskušanje in kontroliranje antiparazitarnih sredstev; sodelovanje z gospodarskimi državnimi oblastvi in zavodi; propaganda in obveščanje naroda o teh boleznih; borba zoper malarijo; znanstvene raziskave.

4.) Biološko-imunološki oddelek: proizvodnja zdravilnih serumov, vakuin in ostalih bioloških produktov za zdravljenje in diagnostiko; kontrola vseh preparatov te vrste, proizvedenih v državi in izven nje; strokovna mnenja o teh preparatih in o vseh vprašanih iz serologije, imunologije in imunoterapije; znanstvene raziskave in izpopolnjevanje proizvodnje.

5.) Sanitetno-tehnični oddelek: vzorni načrti za higienske hiše, ureditev dvorišč (hišnih okolišev), hlevov, kopalnic, vodovodov, kladezov, vodnjakov, kanalizacije, stranišč, gnojšč in raznih drugih tehničnih objektov v naseljih; proučevanje naselj v gradbeno-higienskem pogledu; pomoč banovinam in občinam pri izdelovanju načrtov in izvajanju higienskih objektov; izdelovanje načrtov in proračunov za sanitetne zgradbe in ustanove; izvajanje vseh asanacijskih del v sanitetno-tehničnem pogledu.

6.) Socialno-medicinski oddelek: socialna patologija, etiologija in terapija; proučevanje naselj in narodnega življenja; biometrija; psihometrija; antropologija; zbiranje in obdelovanje podatkov o zdravstvenih razmerah, o gibanju nalezljivih bolezni, o delovanju vseh sanitetnih ustanov; zbiranje in obdelovanje medicinske in vitalne statistike; prirejanje in obdelovanje anket, tečajev za zdravnike in strokovno osebje; higienske šole za kmetiške gospodinjice; higiensko-gospodarski tečaji za kmetiške mladeniče; sodelovanje z zavarovanjem in zaščito delavcev, zdravstvenimi zadrugami in privatno iniciativo; asanacije; letovišča; okrevališča, počitniške kolonije; strežništvo; mednarodne konvencije; fizikalna in socialna medicinska higiena; sanitetno in delavsko zakonodajstvo; zavodska tiskarna, strokovni in poljudni listi in druge izdaje.

§ 8.

Da se praktično uporabljajo naloge zavoda, spadajo v njegov sestav tudi te-le posebne ustanove:

- 1.) bolnica za nalezljive bolezni v Beogradu;
- 2.) muzej za higieno v Beogradu;
- 3.) zavod za zaščito mater in otrok v Beogradu;
- 4.) zavod za preiskovanje in zatiranje raka v Beogradu;
- 5.) šolska poliklinika v Beogradu;

6.) ostale socialno-medicinske ustanove v okolišju uprave mesta Beograda.

Ustanove imajo to-le področje:

Bolnica za nalezljive bolezni: oddeleženje, proučevanje in zdravljenje bolnikov; znanstvene raziskave; proučevanje etiologije, klinike in terapije nalezljivih bolezni; zbiranje anamnestičnih, statističnih in epidemioloških podatkov; skrb za primerno prehranjanje in nastanjanje bolnikov in za pravilno voditev vseh administrativnih, računskih in ekonomskih poslov.

Muzej za higieno: ureditev, zbiranje, izpopolnjevanje in čuvanje propagandističnih zbirk; izdelovanje skic, slik, tabel, modelov, kalupov, filmov itd.; potujoče razstave; sredstva za propagando in tečaje; prosvetevanje, proučevanje naroda.

Zavod za preiskovanje in zatiranje raka: preiskovanje, proučevanje, zdravljenje in zatiranje raka in podobnih bolezni; uporabljanje radija in radiacij; kontrola ustanov in preparatov za terapijo z radijem; preiskovanja radioaktivnosti zdravilnih voda, rud; znanstvene raziskave.

Zavod za zaščito mater in otrok: preiskovanje vseh razmerij, ki se tičejo zdravja, bolezni in smrtnosti mater, dojenčev in malih otrok; zaščita mater in malih otrok; propaganda in proučevanje, izpopolnjevanje zdravnikov in strokovnega pomožnega osebja; nadzorstvo nad ustanovami te vrste; skrb za otroške kolonije, otroška dnevna zavetišča, kuhinje za dojenčce, zavode za sterilizacijo mleka in za podobne zaščitne ustanove.

Šolska poliklinika: skrb za čuvanje in za pospeševanje zdravja, fizičnega in psihičnega razvoja učencev vseh šol; obveščanje učencev in roditeljev o zdravju in bolezni; propaganda in higiena v šolah; zdravljenje obolelih; oddeleženje s'abotnih in njih pošiljanje v zdravilišča in okrevališča; prehranjanje in nastanjanje učencev; fizično odgajanje; higiena šolskih poslopij in učil; zatiranje nalezljivih bolezni v šolah; sodelovanje s šolskimi oblastvi.

Ustanove za zatiranje socialnih bolezni: preiskovanje, zatiranje in zdravljenje socialnih bolezni (tuberkuloza, veneričnih bolezni, trahoma itd.), zaščita obolelih in zdravih; zaščita in kontrola porodnic, kjer jih je kaj bolnih; posredovanje za obolele; oddajanje v bolnice in zdravilišča; sodelovanje z občinami in s privatno iniciativo; proučevanje naselj; socialna terapija; alkoholizem; pobijanje prostitucije.

§ 9.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje sme z naredbo spajati oddelke zavoda. Nove oddelke zavoda in posebne ustanove sme osnavljati minister za socialno politiko in narodno zdravje v soglasnosti s predsednikom ministrskega sveta.

§ 10.

Centralnemu higienskemu zavodu načeljuje direktor zavoda.

Za opravljanje administrativnih in računskih poslov je nameščen poseben administrator.

Oddekom in ustanovam načelujejo šefi oddelkov in ustanov.

Natančnejše odredbe o službenih razmerjih strokovnega, administrativnega in pomožnega osebja, o njega dolžnostih, področju in pooblastilih predpiše z naredbom minister za socialno politiko in narodno zdravje na predlog zavodskega direktorja.

§ 11.

Centralni higienski zavod in ustanove v njegovem sestavu imajo te-le uradnike in uslužbence:

v I. kategoriji:

1 direktorja; 3 zdravstvene inspektorje; 10 zdravstvenih višjih svetnikov; 20 zdravstvenih svetnikov; 16 zdravstvenih višjih pristavov; 16 zdravstvenih pristavov;

v II. kategoriji:

60 uradnikov (tajnikov, računskih in administrativnih uradnikov, skladiščnikov, statistikov, knjižničarjev, učiteljic, laborantov, sester, tehnikov, hidrotehnikov, risarjev);

v III. kategoriji:

44 uradnikov (administrativnih in računskih uradnikov, daktilografinj, telefonistov, laborantov, statistikov, sester);

ostalih uslužbencev:

6 razvrščenih zvanikov; 8 razvrščenih služiteljev; 70 dnevničarjev (računskega in administrativnega osebja, sester, laborantov, risarjev, hidrotehnikov); 65 dnevničarjev strokovnih delavcev (fotografov, modelarjev, kaluparjev, faktorjev in stavcev, delavcev, knjigovozov, korektorjev, strojnikov, konjarjev, elektrikov, ključničarjev, mizarjev, zidarjev, kuharjev, kuharic, vrtnarjev, šoferjev itd.); 75 dnevničarjev-služiteljev; 7 pogodbenih uradnikov-šefov, zdravnikov, biologov, kemikov, inženjerjev; 9 honorarnih zdravnikov-biologov.

Število strokovnih pripravnikov v I. kategoriji: zdravnikov, biologov, kemikov, veterinarjev, inženjerjev in drugih se odreja s proračunom po potrebah državne službe za pripravljanje in usposabljanje strokovnjakov iz vseh strok za higiensko službo.

Strokovni uradniki v I. kategoriji se razvrščajo in napredujejo po § 47. zakona o banski upravi.

Direktor zavoda se razvršča in povišuje kakor načelnik oddelka za socialno politiko in narodno zdravje pri kraljevski banski upravi.

Šefi oddelkov in ustanov v sestavu zavoda se razvrščajo in povišujejo kakor zdravstveni inspektorji in zdravstveni višji svetniki.

§ 12.

Direktor zavoda, šefi oddelkov in ustanov v sestavu zavoda morajo imeti najmanj 12 službenih let in specialno izobrazbo, predpisano v §§ 5. in 6. uredbe o obveznem praktičnem stažu za medicince in zdravnike.

Poleg tega morajo biti direktor zavoda, šefi bakteriološkega, epidemiološkega, parazitološkega, biološko-imunološkega in socialno-medicinskega oddelka kakor tudi šefi ustanov v sestavu zavoda doktorji medicine, šef kemijskega oddelka doktor ali inženjer kemije, šef sanitetno-tehničnega oddelka pa sanitetni inženjer.

§ 13.

Direktor zavoda in šefi oddelkov nimajo pravice do privatne prakse.

Ostale odredbe.

§ 14.

Centralni higienski zavod sklicuje najmanj dvakrat na leto konference, ki se jih morajo udeleževati poleg direktorja centralnega higienskega zavoda direktorji higienskih zavodov v banski upravi.

Na teh konferencah se obravnavajo vsa tekoča in specialna vprašanja iz pristojnosti centralnega higienskega zavoda in higienskih zavodov v banski upravi ter se določajo načela in metode enotnosti in skupnega delovanja za izvajanje in pospeševanje higienske službe v državi.

Minister za socialno politiko in narodno zdravje sme pozvati ali odrediti zaradi obravnavanja posrednih vprašanj na te konference tudi druge specialne strokovnjake.

Te konference se sklicujejo s programom, ki ga določa ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje, in o njih se obveščajo predhodno tudi kraljevske banske uprave. Ban odreja na te konference načelnika oddelka za socialno politiko in narodno zdravje pri banski upravi. Sklepi teh konference se priobčujejo v odobritev ministru za socialno politiko in narodno zdravje. Ko minister za socialno politiko in narodno zdravje odobri sklepe, jih pošlje kraljevskim banskim upravam. V strokovnem pogledu so tako poslani sklepi obvezni za kraljevske banske uprave.

§ 15.

Zavod vzdržuje zveze z mednarodnimi ustanovami in uradi, ki se bavijo z vprašanji njegove pristojnosti, ter jih obvešča po obstoječih dogovorih o vseh poslih in delih svoje pristojnosti, kolikor je teh obvestil treba zaradi mednarodnih ustanov in uradov in kolikor jih zahtevajo od zavoda.

§ 16.

Centralni higienski zavod kakor tudi higienski zavodi in higienske ustanove v banski upravi smejo služiti medicinskim fakultetam za potrebe teoretičnega in praktičnega pouka.

Če je zavod medicinske fakultete po sporazumu z ministrom za prosveto nastanjen pri oddelkih in ustanovah v sestavu centralnega higienskega zavoda, odnosno pri higienskih zavodih in higienskih ustanovah v banski upravi ali jih uporablja, se mora vse osebje fakultetnega zavoda pokoravati odredbam pravilnika in hišnega reda, ki velja za centralni

higienski zavod, za oddelke in ustanove v njegovem sestavu kakor tudi za higienske zavode v banski upravi.

§ 17.

Zavod izdaja šestkrat na leto natisnjeno poročilo o vseh pojavih in delih higienske službe v vsej državi ter ga pošilja vsem državnim, banovinskim, občinskim uradom in ustanovam.

Za strokovna vprašanja izdaja zavod občasen časopis.

Za razširjanje zdravstvenih načel in pouka med narodom prireja izdaje, predavanja in razstave.

§ 18.

Centralni higienski zavod kakor tudi higienski zavodi v banski upravi in njim podrejene higienske ustanove se vzdržujejo:

- 1.) z dotacijo iz državnega proračuna;
- 2.) s svojimi dohodki za izvršene analize, oddajanje mnenj, del in prodajanja produktov, izdaj in razstav;
- 3.) z drugimi dotacijami, prispevki in ostalimi dohodki.

§ 19.

Ta uredba stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

Minister za socialno politiko
in narodno zdravje:
dr. M. Drinković s. r.

70.

Na podstavi člena 3. zakona o prometu in kontroli narkotičnih drog in strupov predpisujem po doseženem sporazumu z ministrom za socialno politiko in narodno zdravje, z ministrom za poljedelstvo, z ministrom za finance in z ministrom za gradbe ta-le

**Pravilnik
o kontroli prometa sirovega opija.***

Člen 1.

Za sirovi opij po zakonu o prometu in kontroli narkotičnih drog in strupov se smatra zgoščeni sok iz makovih glav (papaver somniferum), glede katerega je bilo treba samo manipulacij za sortiranje, vklad in prenos.

Kjer se rabi v tem pravilniku samo beseda «opij» je treba umeti sirovi opij, kakor je spredaj definiran.

Člen 2.

Kontrolo nad prometom opija vodi ministrstvo za trgovino in industrijo po odseku za zunanjo trgovino pri ministrstvu samem in po trgovinskem odseku pri banski upravi v Skoplju.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 30. decembra 1929., št. 306/CXXX.

Trgovinski odsek pri banski upravi v Skoplju izdaja dovolila za izvoz opija trgovinskim firmam in zadržam v območju vardarske banovine.

Odsek za zunanjo trgovino ministrstva za trgovino in industrijo izdaja dovolila za izvoz opija trgovinskim firmam izven območja vardarske banovine.

Dovolila za prevoz (tranzit) opija izdaja samo odsek za zunanjo trgovino ministrstva za trgovino in industrijo.

Člen 3.

Dovolila za izvoz opija obsejajo:

- a) število tovorkov (zabojev) in njih čisto težo;
- b) ime in naslov firme, ki opij izvažata, in firme, ki se ji opij pošilja;
- c) številko in datum uvoznega dovolila namembne države, po kateri se izvozno dovolilo izdaja;
- č) rok, v katerem se mora izvoz opija po dotičnem dovolilu opraviti.

Člen 4.

Firma, ki želi izvoziti opij, mora predložiti pristojnemu oblastvu pismeno prijavo s specifikacijami, razloženimi v predhodnem členu, kakor tudi uvozno dovolilo namembne države.

Namesto uvoznega dovolila mora pristojno oblastvo vselej uvažiti uradno priobčilo konzulata (poslaništva) dotične uvozne države, da se je tako dovolilo izdalo; toda priobčilo mora navajati številko in datum dovolila kakor tudi količino, ki je dovoljena za uvoz.

Člen 5.

Ko prejme pristojno oblastvo prijavo in uvozno dovolilo, odnosno uradno konzularno priobčilo iz predhodnega člena, izda ustrezno izvozno dovolilo v 24 urah.

Na podstavi enega uvoznega dovolila namembne države sme izdati pristojno oblastvo tudi več izvoznih dovolil; toda njih seštevek ne sme presežati količine, označene v dotičnem uvoznem dovolilu.

Trgovinski odsek banske uprave v Skoplju pošlje odseku za zunanjo trgovino ministrstva za trgovino in industrijo prepis vsakega dovolila, ki ga izda.

Člen 6.

Vsaka partija opija, namenjena za izvoz, mora biti vložena v lesene zaboje. Pri poštnih paketih se vlaga opij v lesene zabojčke najmanj 2 kg čiste teže.

Zaboji z opijem, namenjeni za izvoz, morajo imeti s tinto napisano označbo «opium yougoslave». Črke te označbe morajo biti visoke pri poštnih pošiljkah vsaj dva centimetra, pri železniških pošiljkah pa štiri centimetre.

Člen 7.

Carinska oblastva, ki se jim je prijavila izvozna ekspedicija opija, izvrše ekspedicijo šele, ko ugotove:

- a) da je dotična partija opija opremljena s predpisnim izvoznim dovolilom;
- b) da se dejanska čista teža opija, prijavljenega za izvoz, ujema s težo, označeno v dovolilu, ali da je manjša;

e) da rok za izvoz, odrejen v dovolilu, ni potekel;
 č) da je opij vložen in oznamovan, kakor je določeno v členu 6. tega pravilnika.

Dejansko čisto težo opija ugotove carinska oblastva, ne glede na obstoječe predpise o tari.

Člen 8.

Oddelek za carine ministrstva za finance zbira od carinarne poročila o vsaki izvojni ekspediciji opija, ki jih predloži ob koncu vsakega meseca ministrstvu za trgovino in industrijo.

Člen 9.

Ministrstvo za trgovino in industrijo pošilja redno prepis vseh izvoznih dovolil, ki se izdajo, pristojnemu oblastvu one države, v katero se izvozijo ustrezne količine opija.

Člen 10.

Uvoz opija v Jugoslavijo dovoljuje ministrstvo za socialno politiko in narodno zdravje po členu 4. zakona o narkotičnih drogah in strupih.

Člen 11.

Blagovni vzorci opija se smejo odpravljati v inozemstvo brez izvoznega dovolila, če nimajo nad 15 g čiste teže in če se pošiljajo znanim kemijskim laboratorijem v inozemstvu.

Člen 12.

Dovolila po členu 2. tega pravilnika zahtevajo carinska oblastva za vse ekspedicije opija, ki se bodo vršile izza dne 1. januarja 1930.

Ta pravilnik stopi v veljavo, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V Beogradu, dne 19. decembra 1929.;

II. br. 38.268/o.

Minister za trgovino in industrijo:

Juraj Demetrović s. r.

71.

Na podstavi člena 5. zakona o narkotičnih drogah in strupih z dne 30. novembra 1929. prepisujem ta-le

Pravilnik o posvetovalni komisiji za promet opija in narkotičnih drog.*

Člen 1.

Pri ministrstvu za trgovino in industrijo se ustanavlja po odredbah člena 5. zakona o kontroli narkotičnih drog in strupov posvetovalna komisija za promet opija in narkotičnih drog.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 30. decembra 1929., št. 306/CXXX.

Člen 2.

Ta komisija ima to-le nalogo:

a) skrbi za enotno in skladno izvajanje zakona o mednarodni ženevski konvenciji z dne 19. februarja 1925., zakona o kontroli narkotičnih drog in strupov z dne 30. novembra 1929. kakor tudi vseh naredb, ki se izdajo na podstavi tega zakona;

b) proučuje uspehe in učinek odrejenih kontrolnih ukrepov na gospodarsko in družabno življenje kraljevine ter predlaga zaključke tega proučevanja ministrstvu za trgovino in industrijo zaradi občasnih obvestil;

c) oddaja mnenje in podaja predloge o vseh vprašanjih, ki se nanašajo na promet opija in škodljivih drog;

č) sestavlja in objavlja letna poročila o svojem delovanju s pregledom o stanju in gibanju proizvodnje, trgovine, uvoza, izvoza, provoza in potroška opija in škodljivih drog;

d) izdeluje navodila za delovanje naših delegatov pi Društvo narodov glede prometa opija in škodljivih drog;

e) opravlja vobče vse one posle, ki jih ji poveri minister za trgovino in industrijo v zvezi z režimom opija in narkotičnih drog v kraljevini.

Člen 3.

Posvetovalna komisija za opij in droge je sestavljena iz desetih članov, in sicer: iz dveh predstavnikov ministrstva za trgovino in industrijo, iz po enega predstavnika ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje, ministrstva za poljedelstvo, ministrstva za finance, ministrstva za gradbe, ministrstva za zunanje posle in ministrstva za notranje posle in iz dveh predstavnikov prizadetih gospodarskih organizacij.

Vsak član komisije ima svojega namestnika. Člane komisije in njih namestnike postavlja minister za trgovino in industrijo.

Člen 4.

Predsednik posvetovalne komisije za opij in droge je po položaju prvi predstavnik ministrstva za trgovino in industrijo, njen zapisnikar pa je drugi predstavnik tega ministrstva.

Posvetovalna komisija sklepa v sejah, ki jih sklicuje po potrebi predsednik komisije. Sklepečna je, če je prisotnih sedem članov, odnosno namestnikov. Sklepa z navadno večino glasov. Če so glasovi enako razdeljeni, dobi pretežje stran, za katero je glasoval predsednik.

Na svoje seje sme pozivati posvetovalna komisija osebe izmed strokovnjakov ali iz krogov proizvajalcev, trgovcev in prodajalcev opija in škodljivih drog. Te osebe se udeležujejo posvetovanja s posvetovalnim glasom.

Člen 5.

Posle komisije opravlja tajnik po predsednikovih navodilih. Tajnik vodi v sejah komisije zapisnik, ki ga podpišejo vsi prisotni člani. Prepis zapisnika se pošlje vsem prizadetim ministrstvom.

Tajnik komisije sestavlja, sodelovaje s predsednikom, letna in občasna poročila o delovanju, pripravlja načrte pravilnikov za ureditev poedinih vprašanj, ki posezajo v promet opija in drog, ureja gradivo za delovanje komisije ter opravlja vse ostale posle, ki mu jih nalaga komisija. Vodi tudi vse dopisovanje o tem vprašanjih. Pisma in akte komisije podpisuje predsednik, sopedpisuje pa jih tajnik.

Člen 6.

Člani komisije, odnosno njih namestniki, imajo pravico do odškodnine za delovanje v sejah. Pravica do odškodnine se priznava prav tako osebam, ki se pozovejo na seje kot strokovnjaki ali predstavniki gospodarstva. Znesek teh odškodnin odreja minister za trgovino in industrijo v breme fonda za opij.

Člen 7.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V B e o g r a d u, dne 19. decembra 1929.;

II. br. 38.270/o.

Minister za trgovino in industrijo:
Juraj Demetrović s. r.

72.

Na podstavi člena 6. zakona o prometu in kontroli narkotičnih drog in strupov predpisujem ta-le

**Pravilnik
o upravljanju fonda za opij.***

Člen 1.

Na podstavi člena 6. zakona o prometu in kontroli narkotičnih drog in strupov se ustanavlja pri ministrstvu za trgovino in industrijo fond za opij in droge. Sredstva tega fonda služijo:

a) za voditev anket o proizvodanju opija, preiskovanje njegove kvalitete in preskušanje ukrepov za pospeševanje in boljše vnovčevanje tega proizvodanja;

b) za podpiranje razstav našega opija v inozemstvu;

c) za izdajanje letnih poročil posvetovalne komisije za opij in droge kakor tudi za druge njene publikacije;

č) za zavarovanje odškodnin za delovanje članom posvetovalne komisije in za honoriranje uradnikov, potrebnih za opravljanje administrativnih poslov in za voditev kontrole o prometu opija in narkotičnih drog. Na te posle smejo biti dodeljeni uradniki ministrstva za trgovino in industrijo, smejo pa biti postavljeni po potrebi tudi pogodbeni uradniki. Višino nagrad teh uradnikov odreja z odlokom ministrstvo za trgovino in industrijo.

* «Službene Novine kraljevine Jugoslavije» z dne 30. decembra 1929., št. 306/CXXX.

Člen 2.

Dohodki fonda za opij in droge se stekajo:

a) iz specialne takse, ki se pobira po členu 7. zakona o narkotičnih drogah in strupih v gotovini za določena dovolila (potrdila);

b) iz specialnih denarnih kazni zoper tihotapee opija, skladno s členom 8. zakona o narkotičnih drogah in strupih;

c) iz podpore, ki jo dajeta fondu minister za trgovino in industrijo in minister za socialno politiko in narodno zdravje iz proračunov dotičnih resortov.

Člen 3.

Fond za opij in droge je obrestonosno naložen pri Državni hipotekarni banki, v katero se morajo vlagati vse vsote, pobrane za račun tega fonda.

Člen 4.

Takso po členu 7. zakona o narkotičnih drogah in strupih pobirajo carinska oblastva ob priliki uvoznih, izvoznih in provoznih ekspedicij opija in drog na podstavi dotičnih dovolil.

Pobrane zneske s seznamki vred oddado carinarnice ob koncu vsakega meseca Državni hipotekarni banki, odnosno njenim podružnicam, za račun fonda za opij in droge.

O oddanih zneskih pošiljajo carinarnice poročila oddelku za carine ministrstva za finance, ki obvešča o tem ministrstvo za trgovino in industrijo (računovodstveni odsek).

Člen 5.

Izdatki iz fonda za opij in droge se vrše po odloku ministra za trgovino in industrijo v okviru člena 1. tega pravilnika.

Minister za trgovino in industrijo izdaja po računovodstvenem odseku njemu podrejenega resorta Državni hipotekarni banki naloge za izplačilo.

Ob koncu vsakega koledarskega leta se predloži glavni kontroli račun o potrošku tega fonda.

Člen 6.

Šef računovodstvenega odseka ministrstva za trgovino in industrijo vodi potrebne knjige in nadzorstvo o pobiranju taks in ostalih dohodkov fonda za opij in droge kakor tudi o potrošku tega fonda.

Odsek za zunanjo trgovino ministrstva za trgovino in industrijo in lekarniško-kemijski odsek ministrstva za socialno politiko in narodno zdravje podajata računovodstvenemu odseku mesečna poročila o izdanih dovolilih za izvoz, uvoz in provoz narkotičnih drog in strupov.

Člen 7.

Ta pravilnik stopi v veljavo z dnem, ko se razglasi v «Službenih Novinah».

V B e o g r a d u, dne 19. decembra 1929.;

II. br. 38.269/o.

Minister za trgovino in industrijo:
Juraj Demetrović s. r.

Razne objave iz «Službenih Novin».

Številka 307 z dne 31. decembra 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 4. decembra 1929.: Pomaknjeni so iz 2. skupine III. kategorije v 1. skupino III. kategorije podšumarji pri sreskih načelstvih: v Brežicah *Premmerstein J. Robert*, v Radovljici *Kenda F. Fran* in v Novem mestu *Zampa J. Miroslav*.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 30. novembra 1929.: Pomaknjen je iz 6. skupine I. kategorije v 5. skupino I. kategorije dr. *Košir Alija*, docent na medicinski fakulteti univerze kralja Aleksandra Prvega v Ljubljani.

Odlok ministra za finance z dne 20. decembra 1929.: Postavljena sta po službeni potrebi v dosedanji skupini dosedanje kategorije za finančna pristava: pri finančnem inspektoratu v Smederevu *Potočnik Luka*, finančni pristav v 7. skupini I. kategorije pri davčni upravi v Kočevju; pri finančnem inspektoratu v Kosovski Mitrovici *Matelič Anton*, finančni pristav v 7. skupini I. kategorije pri dravski finančni direkciji.

Objava generalnega inspektorata ministrstva za finance z dne 24. decembra 1929.: Minister za finance je odločil pod D. R. br. 217.365 z dne 12. decembra 1929.: Na domačih borzah, za sedaj v Beogradu in Zagrebu, se dovoljuje kotiranje obveznic naših povojnih državnih posojil v zlatu, 7%nega in 8%nega *Blaire & Comp.* in 7%nega Državne hipotekarne banke, emitiranih v New Yorku, samo za promptne posle, zaključek 1000 dolarjev; tečaj pa mora biti izražen v dinarjih.

Objava generalnega inspektorata ministrstva za finance z dne 10. decembra 1929.: Z valutami sme poslovati *Erebar Sulja* v Debru.

*

Listi in knjiga, ki jih je prepovedano uvažati in razširjati. Z odloki ministrstva za notranje posle z dne 23. decembra 1929., I. br. 39.852, 39.853, 39.854 in 39.855, je prepovedano, uvažati v našo državo in razširjati v njej: 1.) list «Vent Anni», ki izhaja v italijanskem jeziku v Palermu, ker piše zoper našo državo; 2.) list «Városi Elet», ki izhaja v madžarskem jeziku v South Bend Indiani (Amerika), ker piše zoper koristi naše države; 3.) «Die Spinnstub», ki izhaja v enem izmed narodnih narečij nemškega jezika v Temesvaru in je popolnoma identičen z listom «Die Pollenpeitsch», ki ga je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej; 4.) «Korčanska pošta», ki izhaja v albanškem jeziku v Albaniji, ker piše zoper koristi naše

države. — Z odlokom ministrstva za notranje posle z dne 24. decembra 1929., I. br. 40.162, je prepovedano uvažati v našo državo in razširjati v njej knjigo «Lenjin», ki jo je izdal v italijanskem jeziku v Milanu *Antonij Ferdinand Osendovskij*, zbog komunistične vsebine.

Št. 307/CXXXI z dne 31. decembra 1929.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 23. decembra 1929., s katerim se odvarja poslaništvo kraljevine Jugoslavije v Haagu.

Številka 2 z dne 2. januarja 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 30. novembra 1929.: Postavljen je na realki v Ljubljani za direktorja s pravicami uradnika 3. skupine I. kategorije dr. *Lončar Dragotin*, prosvetni inspektor bivše ljubljanske oblasti v isti skupini iste kategorije.

Številka 3 z dne 3. januarja 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 20. decembra 1929.: Postavljena sta pri direkciji državnih železnic v Ljubljani za uradnika v 1. skupini III. kategorije: v kurilnici v Ljubljani 1, glavni kolodvor, *Šibret Feliks*, dosedanji uradnik v isti skupini iste kategorije v kurilnici na Sušaku; za administrativnega uradnika v 1. skupini III. kategorije pri sekciji za vzdrževanje proge v Novem mestu *Stibrič Ivan*, dosedanji uradnik v isti skupini iste kategorije in progovni nadzornik v Metliki iste sekcije — oba na prošnjo.

Številka 4 z dne 4. januarja 1930.:

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 29. decembra 1929.: Premeščen je dr. *Turato Jakob*, starejšina okrajnega sodišča v Gornji Radgoni, v istem svojstvu k okrajnemu sodišču v Litiji; postavljena pa sta: dr. *Mak Ivan*, sodnik okrajnega sodišča v Gornjem gradu, za sodnika okrožnega sodišča v Celju, in *Moškón Stanko*, sodniški pripravnik okrožnega sodišča v Mariboru, za sodnika okrajnega sodišča v Gornjem gradu v 6. skupini I. kategorije — vsi na prošnjo.

Ukaz Njegovega Veličanstva kralja z dne 15. decembra 1929.: Upokojen je po členu 1. zakona o postavljanju... državnih uslužbencev z dne 12. januarja 1929. *Ozimič Leon*, davčni kontrolor v 2. skupini II. kategorije finančne direkcije v Ljubljani.

Objava ministrstva za notranje posle z dne 30. julija 1928.: Iz državljsanske zveze kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev sme izstopiti *Antonija Roth*, kuharica na Dunaju, pristojna v Sevnico ob Savi, srez Brežice, zaradi sprejema avstrijskega državljanstva.

